

sidste Linie maa findes en Trykfejl, som vistnok kan rettes uden særligt Endringsforslag. Man har haft saa særdeles daarlig Tid til at se dette Forslag igennem. Det forelaa ikke for Udvalget, den Gang vi udstedte vor Erklæring; det var ikke en Gang trykt, tror jeg, den Gang det gik til anden Behandling i Landstinget. Der staar i næstsidste Linie „vilde“, og det er vist Meningen, at der skulde staa „vilde“. Hvis det bliver staaende, vil i ethvert Fald det danske Sprog lide en stærk Molest ved den Lejlighed. (Indenrigsministeren [Sjergskov]: Det ere vi vant til.) Ja, men det vilde dog være alt for galt, det tror jeg, at den højtærede Indenrigsminister vil indrømme, om Loven kom ud med en saadan Sprogfejl, og det vilde vel derfor være rigtigt, at det blev rettet.

Det var det Stykke, som handler om Sygekassernes Ydelse, og jeg finder som sagt ikke deri nogen Indrømmelse fra Landstingets Side over for Folketinget. Jeg finder det heller ikke i de tilbagestaaende Paragraffer. Jeg ser endogsaa, at der i §. 29 er fjernet det, som baade Højre og Venstre her i Folketinget vare enige om, nemlig at Sygekasserne skulde have Lov til at henlægge noget af deres Reservecfonds til andet Brug, som dog ikke var uforeneligt med selve Sygekassernes Virksomhed. Dette er nu fjernet. Der er ingen Mulighed for mere at bruge Reservecfondene paa den Maade, som Højre og Venstre vare enige om, og hele Folketingets Udvalg, havde tiltraadt. Allerede ved 2den Behandling blev Loven jo bragt i en saadan Stand fra Folketingets Side, at man maatte saa det Indtryk, at nu var den tilstrækkeligt tilberedt efter Landstingets Vane. De væsentlige Endringer, som man fra Mindretallets Side havde kunnet ønske, for Eksempel saadanne som dette, at Sygekassemedlemmerne skulde have frit Hospital, vare jo udstemte netop af Hensyn til Landstinget, idet den ærede Ordfører principielt ikke havde noget imod dem, ja, principielt endog indrømmede det heldige i, at saadanne Forslag vedtoges, men mente, at de ikke vilde kunne gennemføres, og at man af den Grund skulde udstemme dem. Naar vi nu saaledes allerede havde plukket Sygekasseloven ved 2den Behandling i Folketinget, forekommer det mig rigtigt nok, ret uheldigt, naar vi saa den tilbage paa den Maade, at den yderligere er plukket, at det saa skal hedde sig, at der er opnaaet nogen som helst Indrømmelse fra Landstinget.

Nu kommer jeg til den afgørende Paragraf i Sygekasseloven, den, som omhandler Statstilskuddet.

Der er jo nu optaget Folketingets to Former for Tilskud, nemlig 2 Kr. pr. Medlem og $\frac{1}{5}$ af Medlemsbidraget. Det vil ikke være noget forskelligt fra, hvad Regeringsforslaget foreslog. Det er ogsaa indrømmet fra saa godt som alle Sider her i Salen ved 2den Behandling, at om man sætter 1,50 Kr. pr. Medlem og $\frac{1}{4}$ af Medlemsbidraget, eller man sætter 2 Kr. pr. Medlem og $\frac{1}{5}$ af Medlemsbidraget, kommer i og for sig ud paa et. Jeg kan altsaa ikke deri finde nogen Indrømmelse, hverken fra Regeringens eller Landstingets Side. Forstøllen, naar man regner det ud finansielt, som er stet ved anden Behandling — og det er ikke værd at komme tilbage til, hvad der en Gang er omtalt — var saa ubetydelig, at der ikke deri var nogen Hindring for Forandringen. Nu er det ganske sikkert, at det Forhold, som var i Regeringsforslaget, nemlig at Kommunerne skulle bidrage de $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Medlem, mod at Staten kun skulde tilstøde $\frac{1}{4}$ af Medlemsbidraget, er fjernet, det hele er lagt over paa Staten. Men ogsaa heri er det mig ikke muligt at se nogen Indrømmelse, idet selve Landstingets Erklæring gaar ud fra, at det var enigt med Flertallet i, at der var ingen Mulighed mer for at behyrde Kommunerne med et saadant Tilskud. Jeg tror virkelig heller ikke, der er et eneste Medlem i de to Ting, som har ment, at der, saaledes som Kommunerens Stilling er, kunde være Tale om paa ny at lægge noget paa Kommunerne. Naar det altsaa er overtaget af Staten, saa er det noget, jeg i og for sig ikke kan mene, der endogsaa fra Regeringens Side egentlig har været Haab om at saa forandret. Den højtærede Indenrigsminister udtrykte sig ogsaa ved 2den Behandling af Forslaget her saaledes, at man forstod, det var noget, han i og for sig ikke havde Haab om at saa gennemført, ja, som han til en vis Grad ikke vilde finde det rimeligt at gennemføre. — Men der stod ganske vist i Regeringsforslaget noget om en forhøjet Skat paa Brændevinsbrænding. Det er gaaet ud. Jeg skal gøre opmærksom paa, at i Regeringsforslaget stod der ikke, at der skulde paalægges en Skat paa Brændevinsbrænding, der stod kun, at naar der paalagdes ved Lov en forhøjet Skat paa Brændevinsbrænding, saa vilde Tilskuddet fra Stat og Kommune være forlods at afholde af en saadan Skat. Selv om man altsaa havde vedtaget Regeringsforslaget i den Form, hvori det forelaa, havde man i og for sig ikke vedtaget en forhøjet Skat paa Brændevinsbrænding. Denne skulde først paalægges ved Lov, og jeg husker, at netop